

Sơn Phạm đa đoan

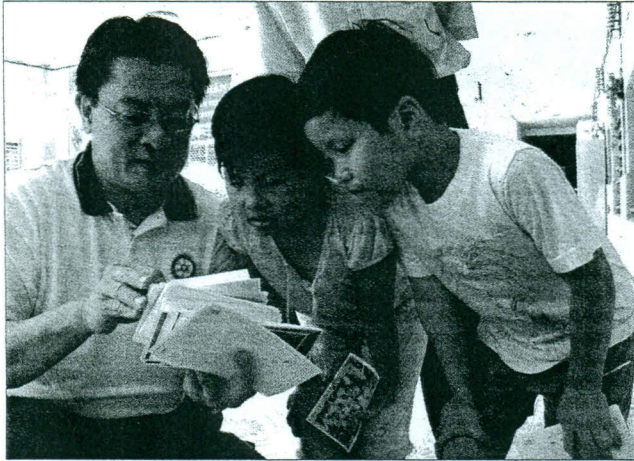
Từ bàn tay trắng vươn lên thành doanh nhân thành đạt, Michael Sơn Phạm chia sẻ thời gian và tiền bạc cho trẻ em bất hạnh vì tâm niệm thế giới này là của mọi em nhỏ.

Càng đi trưởng tiểu học của Daniel tại Redmond, bang Washington (Mỹ) bỗng xôn xao vì những thông điệp và hình ảnh lạ lùng mà cậu bé dán trên khắp các bảng thông báo. Thông điệp ghi: "Đây là những hình ảnh của các bạn nhỏ VN đang được dưỡng nuôi và chăm sóc tại các mái ấm... Các bạn nhỏ bất hạnh cần được quan tâm, giúp đỡ nhiều hơn nữa từ nhiều nguồn khắp nơi trên thế giới, trong đó có cả chúng ta, những người bạn cùng tuổi. Vài tuần nữa tớ sẽ sang VN, vậy các bạn hãy thể hiện tình cảm bằng cách đóng góp cho các bạn ấy những gì có thể, tớ sẽ giúp mang tất cả trao tặng các bạn ấy."

Khuyến khích nhiều Daniel

Thông điệp của Daniel vừa gửi đi, lập tức nhận được vô số phản hồi. Hàng trăm bạn trẻ nô nức mang nào là quần áo, sách vở, giày dép trẻ con và thậm chí cả lót đến trường trang trọng đặt vào chiếc thùng quyên góp của Daniel. Tất cả những món quà chứa đựng nhiều tình cảm thương mến ấy đã được Daniel tận tay trao lại Trung tâm Bảo trợ và nuôi dưỡng trẻ em Gò Vấp ở TPHCM sáng 30-3 vừa qua, khi Daniel cùng bố mẹ đến thăm VN.

Hành động nhân đạo của một cậu bé lớp 2 bắt nguồn từ những giá trị tinh thần mà cậu nhận thức và góp nhặt được qua Kids Without Borders (Hội Trẻ em không biên giới); mà trong đó chú

Ông Sơn Phạm tặng hình cho trẻ em tại Trung tâm Nuôi dạy trẻ khuyết tật Gò Vấp (ảnh chụp ngày 4-4)

Ảnh: THANH ĐAM

Michael Sơn Phạm là người trực tiếp tư vấn, hướng dẫn. Một trong những chương trình của hội là "Teach me to fish orphan" (Dạy trẻ con cách giúp trẻ mồ côi), nhằm hướng trẻ em vào những tư tưởng nhân ái, từ đó có những thói quen và hành động đùm bọc, giúp đỡ trẻ em đồng lứa tuổi có hoàn cảnh không may.

Rời VN sang Mỹ, hành trang của ông Sơn và cả gia đình là đôi bàn tay trắng. Ông chẳng có gì bên mình ngoài sự chăm chỉ, tinh thần quan tâm, chăm sóc cộng đồng khi định cư tại Chicago. Ông đã kinh qua nhiều công việc và sớm trở thành một doanh nhân thành công trên đất Mỹ.

Trước khi sáng lập Kids Without Borders, ông Sơn nhìn thế giới xung quanh trong tinh thần "All kids, one world" (Mọi trẻ em, một thế giới). Khao khát tự làm điều gì đó cho các em nhỏ cứ thôi thúc

mỗi khi nghe hay nhìn thấy những mảnh đời thương tâm và những nỗi đau mà các em nhỏ phải gánh chịu. Tháng 1-2001, ông quyết định lập Hội Kids Without Borders để có thể dành nhiều thời gian trong chuỗi ngày về sau của mình giúp đỡ trẻ em. "Nói thật là khi giúp trẻ em, mình chỉ nghĩ làm như thế là đang tự giúp mình thôi. Mỗi lần giúp được các bé, mình thấy thật dễ chịu, tinh thần thoải mái, sáng khoái và cảm thấy là người hạnh

phúc nhất" - ông mỉm cười hiền lành. Trong chuyến thăm lần này, ông Sơn đem theo xấp hình chụp ở trung tâm trong chuyến thăm trước. Thấy ông Sơn, bé nào cũng chạy theo, tranh nhau giành nắm lấy tay và đôi lần đường cho "chú Sơn" đến được tất cả các phòng. Em Phương Lan, 14 tuổi, đang ngủ bỗng giật mình dậy, dụi mắt liên hồi như không tin được chú Sơn lại đến. Em thỏ thẻ: "Tụi con trông chú Sơn lắm, vì mỗi lần chú đến là hay mua quà cho tụi con, mua sách, mua truyện, rồi

phúc nhất" - ông mỉm cười hiền lành.

"Tụi con trông chú Sơn lắm"

Không thể diễn tả hết nỗi vui mừng của các bé và các cô bảo mẫu của Trung tâm Nuôi dưỡng và bảo trợ trẻ em Gò Vấp khi nhắc thấy bóng ông Sơn ở cổng trung tâm hôm 4-4 vừa qua. Đứa lớn thì ào ra tay bắt mặt mừng, hỏi thăm rí rít. Các em bé hơn thì ề ề, hươ chân múa tay, đập vào song cửa thể hiện sự vui mừng. Ông hớn hờ khoe: "Tất cả 136 đứa trẻ ở đây đều là con mình hết. Thương tụi nhỏ lắm".

Trong chuyến thăm lần này, ông Sơn đem theo xấp hình chụp ở trung tâm trong chuyến thăm trước. Thấy ông Sơn, bé nào cũng chạy theo, tranh nhau giành nắm lấy tay và đôi lần đường cho "chú Sơn" đến được tất cả các phòng. Em Phương Lan, 14 tuổi, đang ngủ bỗng giật mình dậy, dụi mắt liên hồi như không tin được chú Sơn lại đến. Em thỏ thẻ: "Tụi con trông chú Sơn lắm, vì mỗi lần chú đến là hay mua quà cho tụi con, mua sách, mua truyện, rồi

dẫn tụi con đi chơi, đi ăn nữa..."

Chị Kim Loan, phó giám đốc trung tâm, tâm sự: "Anh Sơn là vậy đó, lần nào về cũng dẫn tụi nhỏ đi ăn. Chuyến này về chưa được một tuần, anh ấy còn phải đi Hải Phòng, Hà Nội nữa, vậy mà vẫn tranh thủ đến với tụi nhỏ nhà mình những ba lần. Cảm động nhất là khi vừa đáp máy bay đến Sài Gòn lúc 11 giờ trưa anh đã vội chạy đến đây vì hôm đó là chủ nhật, có lớp học tiếng Anh miễn phí cho trung tâm do tình nguyện viên của anh đảm trách. Anh lúc nào cũng mong muốn những gì đem lại cho các em phải thật trọn vẹn".

Bữa tiệc buffet tối ở nhà hàng Bông Sen là món quà của ông Sơn và đoàn thiện nguyện dành cho cả trăm trẻ của trung tâm trong lần ghé thăm dịp này. Thấy ông vất vả, anh bảo vệ vừa giúp ông lo cho các bé vừa trầm trồ: "Ông này là ai mà 'sộp' quá! Dẫn mấy đứa nhỏ này đi ăn hoài à! Một năm thấy ông dẫn đi hai ba lần nên quen mặt luôn!". Suốt buổi tối chỉ thấy ông Sơn lảng xăng chạy tới chạy lui với lũ trẻ, không cảm đến đâu. Mọi người đùa hỏi ông không ăn gì thì lấy sức đâu mà lo cho "các con", ông cười trừ mếu: "Mình nhìn lũ trẻ là no lắm rồi. Mình khỏe lắm!".

Tiệc tan cũng hơn 9 giờ tối. Đưa hết tất cả các bé lên taxi, ông còn cẩn thận phát cho mỗi bé một món quà, một tấm hình, tự tay đội cho mỗi bé một cái mũ, gửi vào tay mỗi bé một bao lì xì rồi mới yên tâm vẫy tay chào đoàn taxi lăn bánh đưa các bé trở về trung tâm.

Chưa kịp nghỉ ngơi sau một ngày vất vả, ông Sơn và vợ Judy lại vội vã quay trở về Mỹ ngay hôm sau để tiếp tục các cuộc hội thảo cho việc vận động, kêu gọi giúp đỡ những đứa trẻ kém may mắn trên quê hương mình...

MINH HUỖN

"Đa đoan"

Bên cạnh công việc kinh doanh và chăm lo cho Kids Without Borders với vai trò là người sáng lập kiêm điều hành, ông Sơn còn tham gia giúp đỡ và công tác với khá nhiều tổ chức từ thiện trên thế giới. Ông là đại diện ban điều hành của Tổ chức Chăm sóc sức khỏe trẻ em (Boyer children's clinic), câu lạc bộ Rotary Club của Trường đại học Seattle... Ông cũng công tác và giúp đỡ nhiều tổ chức phi chính phủ với tư cách là đại diện ban cố vấn, như Hội Chữ thập đỏ Mỹ, Quỹ Phòng chống thương vong châu Á.